

KAKTUS

1992

ÅRG. 27

NR. 4 - OKTOBER

KAKTUS udkommer 4 gange årligt i januar, april, juli og oktober som medlemsblad for Nordisk Kaktus Selskab.

Redaktion: Hanna E. Hansen, Limfjordsvej 1, DK-2720 Vanløse, tlf.: 38 34 61 31
Tryk: Hagsholm Bogtryk & Offset, Hammershøj, 8830 Tjele

Selskabets regnskabsår er fra 1. januar til 31. december. Årskontingent 150 kr. Alle henvendelser vedrørende medlemskab og adresseændringer bedes rettet til kassereren, Finn Larsen, Salbyvej 17, DK - 4600 Køge. Giro-nr. 657 87 13 - About membership apply to mr. Finn Larsen.

Terminer for indlevering af annoncer og artikler:

Termine für Anzeigen und Artikel:

Terms for ads and articles:

15. februar, 15. maj, 15. august, 5. november

Annoncepris: 1/4 side 200 Dkr. - Preise für Anzeigen: 1/4 Seite 200 Dkr. - Price for ads.: 1/4 page 200 Dkr.

Selskabets styrelse:

Formand: Peter Brandt Pedersen, Tårnbygårdsvej 20, DK-2770 Kastrup, tlf. 31 51 66 06.

Sekretær: Bjarne Kjempff, Stordalvej 4, Løvel, DK-8830 Tjele, tlf. 86 69 93 41.

Kasserer: Finn Larsen, Salbyvej 17, DK-4600 Køge, tlf. 53 65 44 60.

Øvrige funktioner:

Bestyrer af diateket: Esther Genker, Tranumparken 1-6-2, 2660 Brøndby Strand, tlf. 43 54 22 41.

Dansk bibliotekar: Jørgen Mortensen, Bredevej 42, DK-6000 Kolding, tlf. 75 53 41 27

Svensk bibliotekar: Larseric Arne, Sjögården 1628, S-52043 Åsarp, Postgiro: 473 87 16-2

Indbetaling af kontingent i Sverige og Norge:

I Sverige til: Kim Kronberg, Fajancevägen 119, Oxie. S-23030. Giro: 58 15 87-3

I Norge til: Unni Horn, Rishaugveien 3. N-8340 Stamsund. Giro: 0825 01 596 34

»Meddelelser«:

- Sendes til sekretær Bjarne Kjempff.

Æresmedlemmer:

Otto Forum Sørensen og Helmut Broogh.

Forsiden viser: *Notocactus pampeanus*.

Foto: Bjarne Kjempff

KNOLD & TOT 4.

»En fortsat beretning om knolde og stamsukkulenter, som vi kender dem og dyrker dem.«

Den næste spændende gruppe af *Madagascar Euphorbia* i følge Herman Jacobsens inddeling er gruppe VI, den såkaldte miliicomplex gruppe. Mange har sikkert haft deres første møde med en *Madagascar-Euphorbia* i deres barndomshjem i form af en plante kendt som »Kristi Tornekroner«. Samme navn bruges også i Norge og Sverige. Planterne har sikkert stået opført som *Euphorbia milii* v. *splendens*, da dette er typeplanten, men det er højst sandsynligt en hybrid, da de krydser meget let. Alene hos Jacobsen opgives der 16 varianter af *Euphorbia milii*. Det kan derfor være meget svært at afgøre om en given plante er en ægte art.

Euphorbia milii v. *hislopii*

har vi dog dyrket, som en ægte art. Den udvikler ret tykke, meget tornede stængler, 3-6 cm tykke, og blomsterne er relativt store og skinnende røde. (Se KAKTUS 1985 nr. 2 side 44, hvor der er et farvefoto af denne art.)

En anden spændende varietet er *Euphorbia milii* v. *roseana*, der som frøplante efterhånden udvikler et nydeligt lille caudex, selve stænglerne er tynde, mindre end 1 cm, og tornene er lange og meget spidse.

Der mangler endnu en modig botaniker, der tør give sig i kast med at udrede de mange indviklede tråde, der efterhånden er spundet omkring dette complex. Inden for det sidste år eller to er der i den kommercielle plantehandel dukket en del af de andre planter op, der nævnes i Jacobsens gruppe VI. Det gælder arterne *Euphorbia beharensis*, *E. delphinensis*, *E. duranii* (som var en NKS salgsplante på årsmødet), *E. fianarantsoae*, *E. guillemetii* og *E. borombensis*. Da vi kun har få erfaringer med disse planter, vil vi hellere vente med at beskrive dem i en evt. senere artikelserie.

Euphorbia pedilanthoides

er opført i Jacobsens gruppe IV. Planten danner efterhånden en lille busk, der er glimrende til bonsai dyrkning, men vokser ikke alt for hurtigt. Den har lange tynde stængler med små grønne ikke sukkulente blade. De planter, man ser, er som regel stiklinger, men også stiklinger udvikler efterhånden en opsvulmet rodklump, der ser meget dekorativ ud, når man hæver den over jorden. Blomsten er noget atypisk for *Euphorbia*, men ganske lille og rød.

På Madagascar bruger man ofte *Euphorbia* til at plante i altankasser. Her er det *Euphorbia milii* v. *hislopii*.

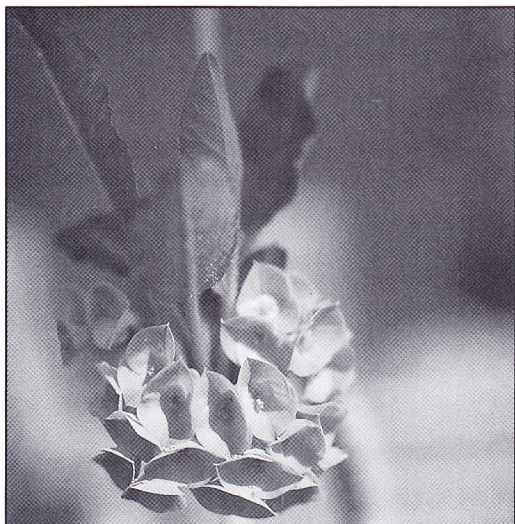
Euphorbia pachypodioides

er eneste plante i gruppe V. Den adskiller sig fra de andre *Euphorbia* især på grund af blomsten. Den dannes på en 10-15 cm lang blomsterstilk og består af 20-40 små mørk rødviolette blomster.

Jacobsen påstår, at planten danner knold, men på vore planter findes intet caudex. *Euphorbia pachypodioides* kan efter vores mening kun frøformeres,

Euphorbia pachypodioides sender sin lange blomsterstængel i vejret.

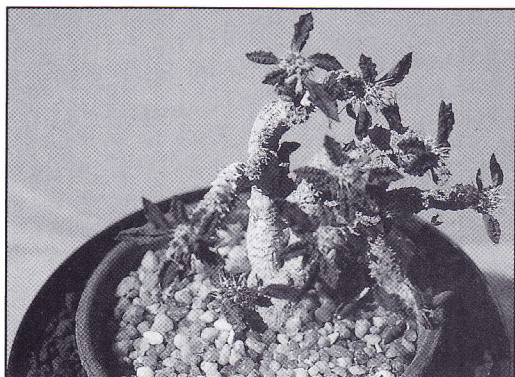

Euphorbia ankaensis er lige begyndt at skyde nye blade midt i blomstervrimmelen.

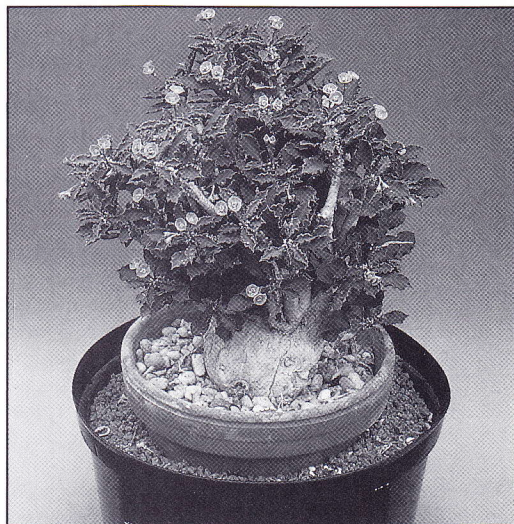
men når bestøvningen lykkes, udvikles der særlig mange frø på grund af det store antal blomster. Planten bliver ca. 5 cm tyk og kan opnå en højde på 50 cm. Overfladen er dækket af store blad-ar og bevogtet af to små tykke torne. I toppen får den store mørkegrønne til violette blade, der er dækket af et blågråt vokslag.

Gruppe VII indeholder mange af de mest eftertragtede og spændende planter fra Madagascar.

Typeplanten fra gruppen hedder *Euphorbia ankaensis*. Den danner med alderen en lang tynd stamme, dækket af brunlig vedagtig overhud. Efter vinterdvalen dannes blomsterne i store klaser. Farven kan være grønlig - rødlig. Der dannes kontinuerligt blomster i ca. 1 måned. De starter som hunblomster og bliver efter kort tid til hanblomster. I slutningen af blomstringstiden begynder bladene at dukke op. Der

Euphorbia tulearensis.

Euphorbia cap-saintemariensis.

kommer 5-9 aflangt-ovale blade, som kan have hår på både over- og underside.

Der er i det sidste år dukket en *ankaensis*-form op, som kaldes *Euphorbia alfredi*, men jeg har endnu ikke set en gyldig beskrivelse af denne.

Euphorbia cap-saintemariensis

danner med tiden en knold på størrelse med en knyttet næve. Fra knolden udgår lange stængler, der bærer de små tykkodede blade. Bladene er aflange med bølgede kanter og rød-grønne. Blomsterne er små og ubetydelige. Planten stammer, som navnet siger, fra halvøen Cap SainteMarie, der er det sydligste punkt på Madagascar, og planterne gror ret tæt på havet i klitagtige omgivelser.

I lang tid fandtes en underart, nemlig *Euphorbia cap-saintemariensis* v. *tulearensis*, men den er nu

Euphorbia cylindrifolia v. *tuberifera*.

ophøjet til selvstændig art under navnet *Euphorbia tulearensis*. Den adskiller sig fra *E. cap-saintemariensis* ved at have lange tynde, bløde torne mellem bladene, mindre blomster, og så vokser den umådelig langsomt. Vi har frøplanter, 8 år gamle, som nu har nået en højde af 8 cm.

Euphorbia cylindrifolia* v. *cylindrifolia
danner store måtter af stængler besat med små tykkodede nåleagtige blade. Stænglerne laver underjordiske udløbere, der dukker op af jorden og begynder

at danne 2-3 cm lange blade. I hvileperioden dør nogle af bladene bort, så derfor er noget af stænglen bar med mange bladar.

Euphorbia cylindrifolia* v. *tuberifera
ligner over jorden fuldstændig ovennævnte art, men danner under jorden et stort ovalt caudex. Når den dyrkes i kultur skal man som med de fleste andre knoldplanter hæve knolden over jorden, for at undgå at der går råd i den.

(Fortsættes)

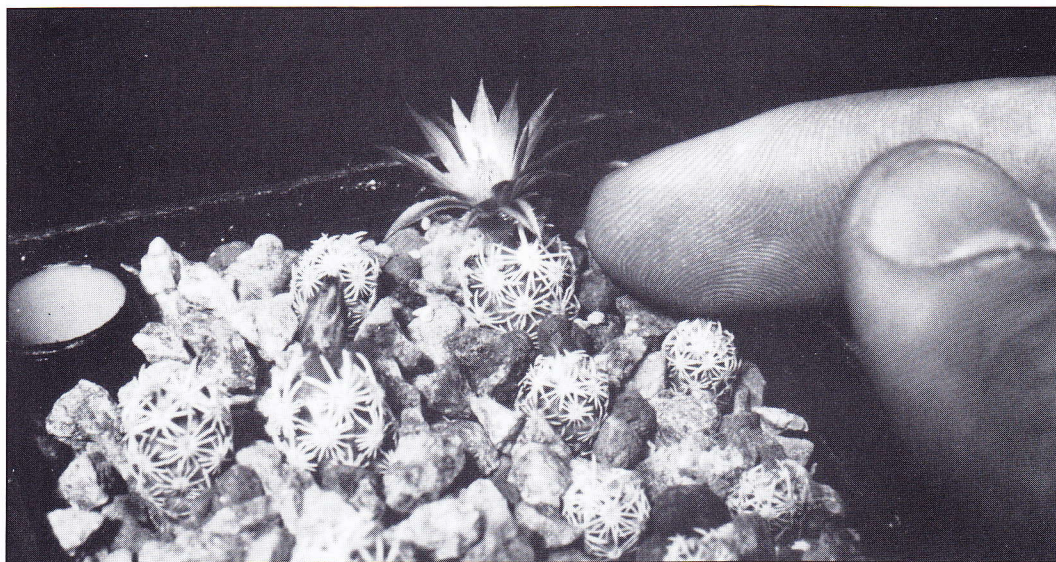
Knold og Tot.

EN HANDFULL ESCOBARIA-ARTER

I de södra delarna av U.S.A. till norra Mexico finner vi en riklig och intressant kaktus-flora. I min samling har jag några representanter från denna region som jag gärna vill lyfta fram i ljuset. De är alla »dvärgar« och från släktet *Escobaria*, vackra och ganska lättodlade plantor som inte tar större plats än att de får rum i var mans samling.

Escobaria minima är den minsta arten i släktet. Den växer på en begränsad lokal i Texas, där den p.g.a. sin oansenliga kropp är mycket svår att finna. I naturen håller den sig liten, men i kultur kan den med åldern breda ut sig till vackra, månghövdade tuvor. Taggarna är anliggande och styva, gulvita till ljusbruna. De små spetsiga knopparna kommer från de nya areolerna i toppen, och slår ut till vackra, djupt rosa-fär-

gade blommor. Blommans diameter är inte större än 10-20 mm, men i förhållande till den spensliga kroppen ger den ändå ett imponerande intryck! Den blommar villigt redan tre säsonger från sådd, och plantan är då ca 10 × 5 mm. Arten växer långsamt, och behöver en mycket väl-dränerad jordblandning, helst bestående av pimpsten, lava eller liknande mineraliskt substrat. Odling i ren humus är nog mycket riskabelt då plantans rötter och rothals lätt tar skada av långvarig fukt. Jag har valt att odla mina plantor i en pimpstensblandning, och med underbevattning (se bild). Vattning sker i ett rör längs krukans kant, som mynnar ut i krukans botten där det finns ett lager grovkornigt substrat (leca, pimpsten, lava). På detta sätt har de flesta överlevt, och ett gäng på tio plantor frodas nu i en 7 cm's kruka!

Escobaria minima SB 423

Escobaria duncanii SB 909

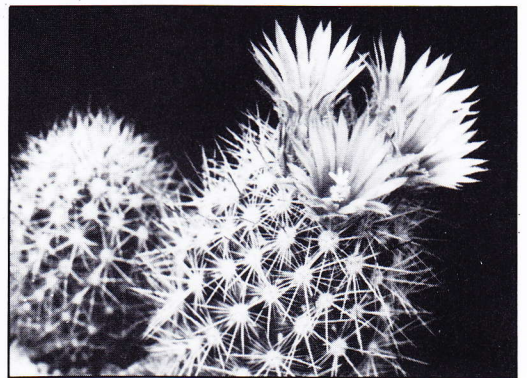
Den lilla *Escobaria duncanii* finner vi i Texas och New Mexico, där den ofta växer inträngd i små bergsprickor. Plantan är variabel, och mina exemplar från Brewster County i Texas, har tunna, vita taggar med brunaktig spets. Jag blev mycket glatt överraskad när de små, endast 10 mm höga fröplantorna fick sina första knoppar i våras! De växte snart till sig och förvandlades en varm sommardag till 10 mm breda små blommor. Petalerna är två-färgade; silver-vita med kraftigt markerad brun-rosa mittstrimma. Arten bildar senare små dekorativa grupper genom skottbildning.

Vittaggig är också *Escobaria sneedii*, även den arten från staterna Texas och New Mexico. Den bildar villigt små grupper av minityr-huvuden, vilka är täckta av tättsittande, vita och brunspetsade taggar. Mittagarna är korsställda och kraftigare än randtaggarne. På våren kommer de ca 20 mm breda, blekt rosa blommorna villigt från toppen av plantan.

Betydligt större och mer cylindrisk i formen blir *Escobaria villardii* från New Mexico. Kroppen kan bli upp till 15 cm hög, drygt 6 cm bred och bildar lätt grupper. De mycket variabla taggarna är vita till

Escobaria sneedii SB 730

Escobaria villardii SB 66

gulaktiga och upp till 20 mm långa. Mitttagarna är styvare och stikkande. Från toppen kommer talrika, smutsigt blekrosa blommor. Petalerna är spetsigt lansettformade, sidenglänsande, och neråt basen något mörkare.

I Coahuila, Mexico, finner vi *Escobaria zilziana* även denna art starkt skottbildande. Kroppen är ljus blågrön och hjässan ullig, randtaggarna vita med brun spets, mittagg ibland mörkare, längre och uppåtriktad. Från de nya areolerna kommer 15 mm breda, cremevita, gulaktiga till svagt rosa blommor.

Alla dessa arter är mycket lättodlade och fordrar en ljus och sval övervintring omkring 10 C°. De spetsiga knopparna börjar komma redan tidigt på våran april-maj, och håller sig ofta i 3-4 dagar beroende på vädret. Alla är lätta att föröka från frö eller skott, med undantag för *Escobaria minima* som man bör skydda mot långvarig fukt, speciellt kring rothalsen. De första knopparna kan komma redan efter två säsonger, men efter den tredje är de flesta tillräckligt stora att kunna glädja sin ägare med en jämn ström av små, sidenglänsande blommor. Rekommenderas starkt!

Mats Nilsson

Alle fotos: forfatteren

Escobaria zilziana SB 602

TILLANDSIA III

TILLANDSIA baileyi

I det sydlige USA, Mexico og Guatamala vokser den epifytisk i højder indtil 1200 m. Den er vidt udbredt. Størrelse og længde varierer. Den vokser stammeløst fra et »løg«, bliver indtil 40 cm høj. I sin ydre form ligner den til forveksling *Tillandsia bulbosa* og *Tillandsia butzii* indtil den blomstrer. (Derfor bliver de straks præsenteret).

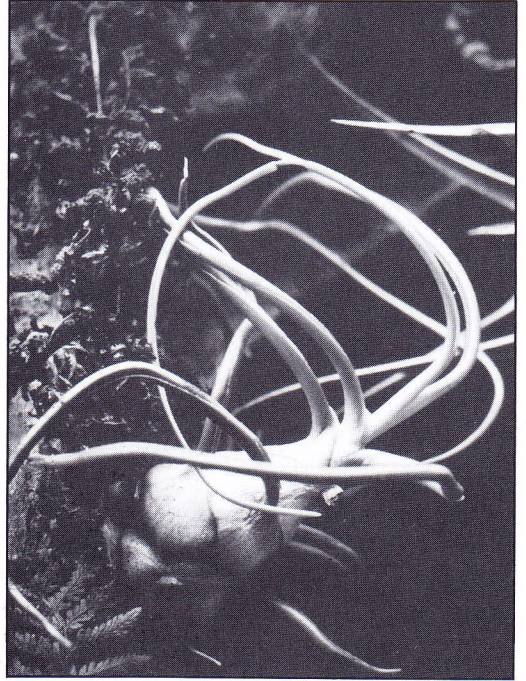
Her til lands holder den af en lys og solrig plads. Da den kun har brug for lidt fugtighed, er det nok at dusche den. Blomsten er blå, ca. 35 mm lang med fremstående støvblade. Navnet fik den til ære for amerikaneren L. H. Bailey, forfatter til en del botaniske fagbøger.

Tillandsia baileyi

TILLANDSIA *bulbosa*

er vidt udbredt i Sydmedien, Vestindien, Columbia, Peru og Brasilien, hvor den vokser epifytisk på træer. Væksten er æggeformet til langagtig løgformet med røde kanter, ca. 30 cm høj. Bladene er ikke særlig talstærke. De bliver 7-10 mm brede med tendens til at spidse til. Uden blomster kan *Tillandsia bulbosa* let forveksles med *Tillandsia baileyi* og *butzii*. Blomsten er blå og ca. 40 cm, støvbladene rækker ud over blomsten. Efter min mening virker planten meget dekorativ. Den skal anbringes lyst og have behersket fugtighed (at dusche er nok). Den er velegnet for begyndere. Planten fik sit navn på grund af dens løgformede skudbasis.

Tillandsia bulbosa

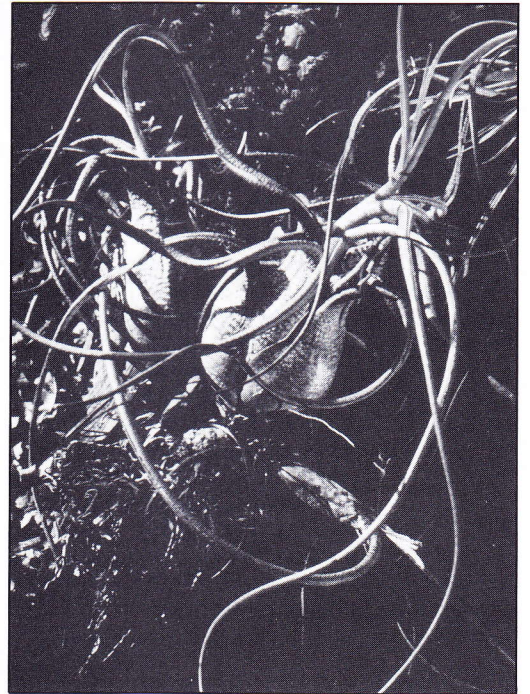
TILLANDSIA *butzii*

vokser epifytisk i træer i de centralamerikanske lande i 2500 m højder. At den kan forveksles med *Tillandsia baileyi* og *bulbosa* er allerede nævnt. Af pleje kræver den kun en lys plads i samlingen, i haven eller i vindueskarmen og kun behersket fugtighed. Den giver næppe problemer og så synes jeg, at den er meget dekorativ. Fra »løget« kommer de ca. 50 mm lange blade. Blomsterne er blå, ca. 35 cm med udragende støvblade. Efter blomstringen holder planten endnu nogen tid.

Synonym: *Tillandsia variegata*.

Foto og tekst: Helmuth Broogh

Oversættelse: E. Genker

Tillandsia butzii,
synonym *Tillandsia variegata*.

EUPHORBIA HANDIENSIS, Burch

El Cardon de Jandia eller Cardoncillo, hvilket henholdsvis betyder tidsel eller lille tidsel på det lokale sprog, er en karakteristisk og klar defineret art. Den er stammeformet. De cylinderformede stammer vokser opret og har en diameter på ca. 4 cm. Væksten bliver med tiden mere eller mindre kandelaberformet og opnår en højde på 70-80 cm. Plantens farve er grøn, oftest ret lysegrøn, men som ældre ændrer farven sig mere over i det hvidgrå.

Planten har 8 ribber, og disse er ret kantede med dybe furer. Ribberne er tæt besat med hornagtige nærmest hvide torneskjold.

Tornene sidder parvis i en afstand af 8-10 mm. Længden er fra 2 cm dog undertiden helt op til 5 cm. I nyvækst er tornenes farve rødlig med grøngule spidser. Senere ændrer farverne sig til det mere strågule og tit til det helt lyseste grå.

Blomsterne sidder i en lille blomsterstand 2-3 stk. og er gule eller grøngule.

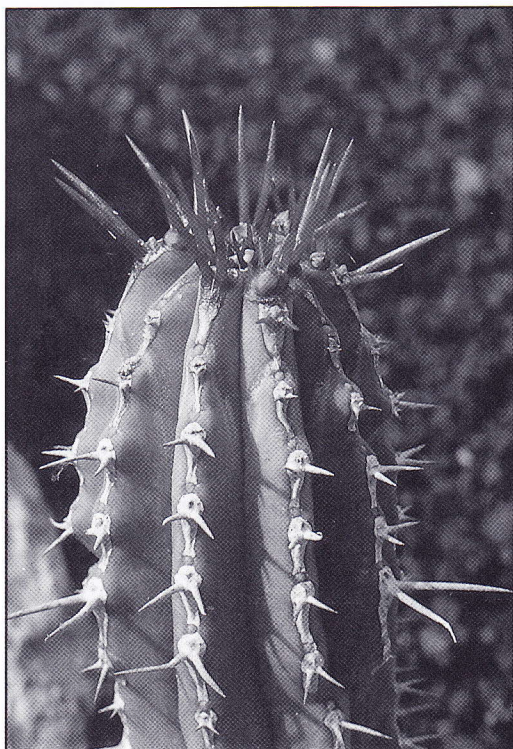
Frugten er en typisk *Euphorbia* kapsel, kegleformet kun 3 mm stor. Frøene er små, kun ca. 2 mm og gråcreme.

Voksestedet Lugar, Fuerteventura syd for Morro Jable er det eneste kendte findested.

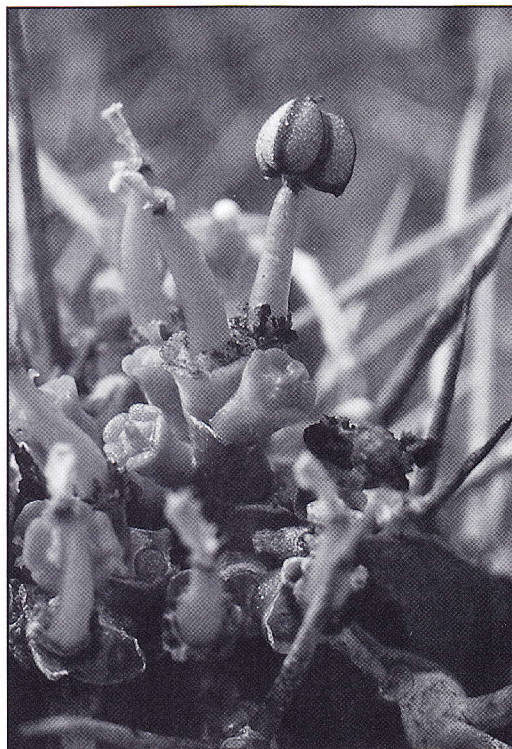
Eftersom den er meget blomstervillig og let sætter frø, så er det vældig interessant at høste frøene. Arbejdet er ganske let. Den befrugtede blomst danner som sagt frugt. De første 20 dage, omtrent, ligger denne tæt ind til planten. Når den er moden, rejser den sig bogstavlig talt op, og nu er tidspunktet kommet, hvor frøene skal høstes. Hvis man venter for længe, og det sætter i med varme, så risikerer man, at frøene på typisk Euphorbiavis springer. Det bedste tidspunkt er derfor tidligt om morgenen. Da den har en lang blomstringstid fra maj til december, kan det blive til ganske mange frø. Frugten anbringes tørt til eftermodning, men i en tætsluttende æske, da man ellers kan komme ud for at frøene springer.

Jeg har gjort prøver med såning. Frø, der har ligget ca. 4 måneder til modning, har vist spiringsprocent på 95 % efter 4-5 dage.

G. Perdomo

E. handiensis, enkelt gren.

E. handiensis, frugt.

Efterskrift / P.B.P.

Euphorbia handiensis er ikke almindelig i vore samlinger endnu. Den egner sig bedre til vore forhold end *E. canariensis*, da den ikke bliver så stor og heller ikke vokser særlig hurtigt. Det er ikke lykkedes mig at formere den ved stiklinger, men fra frø går det ganske nemt. Frøene er små, og frøplanterne vokser hos mig ikke hurtigt. Selv om den kommer fra en af de varmere Kanarieøer, så tåler den hos mig en overvintring ned til 5-8°C. Fuerteventura er ikke det sted på jorden, hvor det regner mest og oftest, så vær lidt nærig med vanding. Guillermo Perdomo har været medlem af foreningen i mange år. Han er en grusom flink mand, og så taler han udmærket dansk. Så hvis nogen skulle komme forbi Kanarieøerne, så er der altså andet end grisefester for grise og drukmåse. God fornøjelse og hils fra mig.

Alle fotos: forfatteren G. Perdomo

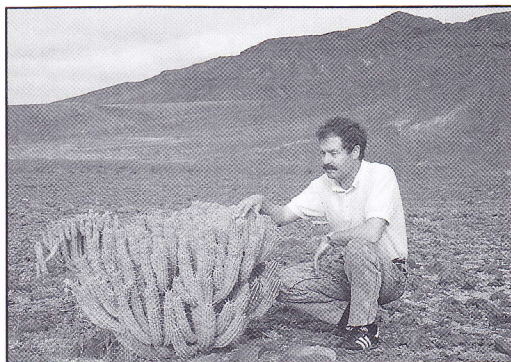
Forfatterens adresse:

Guillermo Perdomo,

»Jardin de Cactus« Lanzarote

Mancha Blanca 94, Tinajo, Lanzarote,

Kanariske Øer

Forfatteren ved vildtvoksende gruppe af *E. handiensis*

Frit udplantet eksemplar af ung plante i »fangenskab«.

INTERNOTO X

Rækken af MALACOCARPUS

Jeg har gemt denne underfamilie til afslutningen af min gennemgang af *Notocactus*, fordi der i denne gruppe hersker den største taxonomiske uorden. Jeg kan ikke anse *Wigginsia* (PORTER) som selvstændig art i denne gruppe, da der hverken findes særlige kendetegn på blomsterne eller frugterne, som adskiller den fra *Notocactus*. Den tydeligste forskel ses på frøene og mest iøjnefaldene er, at areolernes uld så bliver lang, at den danner en hel hvid hætte, som beskytter planten mod regn. Frugternes form er ikke meget anderledes end hos gruppen af *Scopanae*.

Der findes mange forsøg på at vurdere navnene. Jeg har måttet bruge en hel side til oprensning af dem. For nogle arters vedkommende er der op til 8 kombinationer. Derfor nævner jeg kun navnene uden forfatter.

Den første store gruppe består af engplanter, som kan blive 50 cm høje og 20-25 cm brede, hvis de ikke fjernes fra deres naturlige grosted.

Haworth beskrev i 1819 som den første *Notocactus erinaceus*. Det er en kugleformet plante med relativ korte torne. Den skal være udbredt i hele Uruguay. *Notocactus corynodes* adskiller sig kun fra den ved en mere langstrakt vækst. Ved 10 cm bredde bliver højden 20 cm. På findestedet så man 20 cm brede planter, som var 60 cm høje. Midtortornene er ikke længere end randtornene.

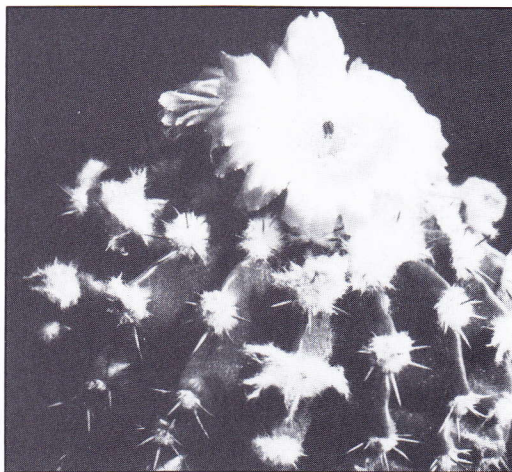
RITTER har identificeret *Notocactus acuatul* Link og Otto som synonym til *Notocactus erinaceus*. Ritter har ordnet alle navnene under sin slægt *Wigginsia*.

Notocactus sellowii er udbredt i Norduruguay. Føl-

gende navne anses i dag for at være synonymmer: *Notocactus tephrocantbus*, *rubricostatus*, *martinii*, *fricii* og *pauciareolatus*. Da vilde planter i almindelighed har kraftigere torne end vore kulturplanter, er sammenligninger ofte vanskelige.

Notocactus sellowii er en sammenpresset voksende plante med tætliggende randtorne. Ribberne er skarpe. De gule blomster med mørkerødt støvfang kan blive 5 cm brede. Frugterne er rosafarvet og slangeformede. Varieteten *macrocantbus* har kraftigere midtertorne. Fotografier af sådanne planter er blevet afgivet som *Notocactus beltranii* eller *Notocactus fricii* af Fric.

Notocactus neoarechavaletai (wigg. *arechavaletai*) er sikkert en god art. Den bliver langagtig. De meget smukke, mørke midtertorne er en fin kontrast til toppens hvide uld. Den kommer fra Maldonado, Uruguay.

N. erinaceus.

Foto: Gerloff

N. scheaferianus

Foto: Gerloff

N. sellowii.

Foto: Sida

Notocactus kovarikii betragtes i dag som varietet.

Notocactus pulvinatus (van VLIET (1970)) fra omegnen af Melo skyder stærkt fra de gamle areoler. De gule blomster er 4 cm lange og 5 cm brede, frugterne blegrøde. Den korte tornedragt er gullig til rødbrun. Der findes også ikke skydende planter, som er blevet kendt under det provisoriske navn *Notocactus pseudopulvinatus*.

Notocactus sessiliflorus har i Argentina bredt sig til Sierra Tandil og Sierra Ventana (og andre steder). Den bliver kun 10 cm høj og bred, med let tornedragt, som på nogle findesteder er meget kort. En midtertorn stikker lige op. *Notocactus stegmannii* og *Notocactus vorwerkianus* er ifølge beskrivelserne synonyme til denne art. Når blomsterne lukker sig om aftenen, får de en rød farvetone. Frugterne er lyse.

Notocactus leucocarpus adskiller sig kun fra andre planter gennem de rent hvide frugter. Den skal vokse i Uruguay. De i dag med hvide frugter dyrkede planter kan næppe sammenlignes med beskrivelsen, da det var en meget gammel Arechavaletaplante, der var blevet afbilledet.

I flere årtier anså man *Notocactus courantii* som *Notocactus sellowii* med dominerende midtertorne. Ritter har genfundet den mange steder i Norduruguay og ved Sao Gabriel og beskrevet den som selvstændig art.

N. neohorstii v. juvenaliformis.

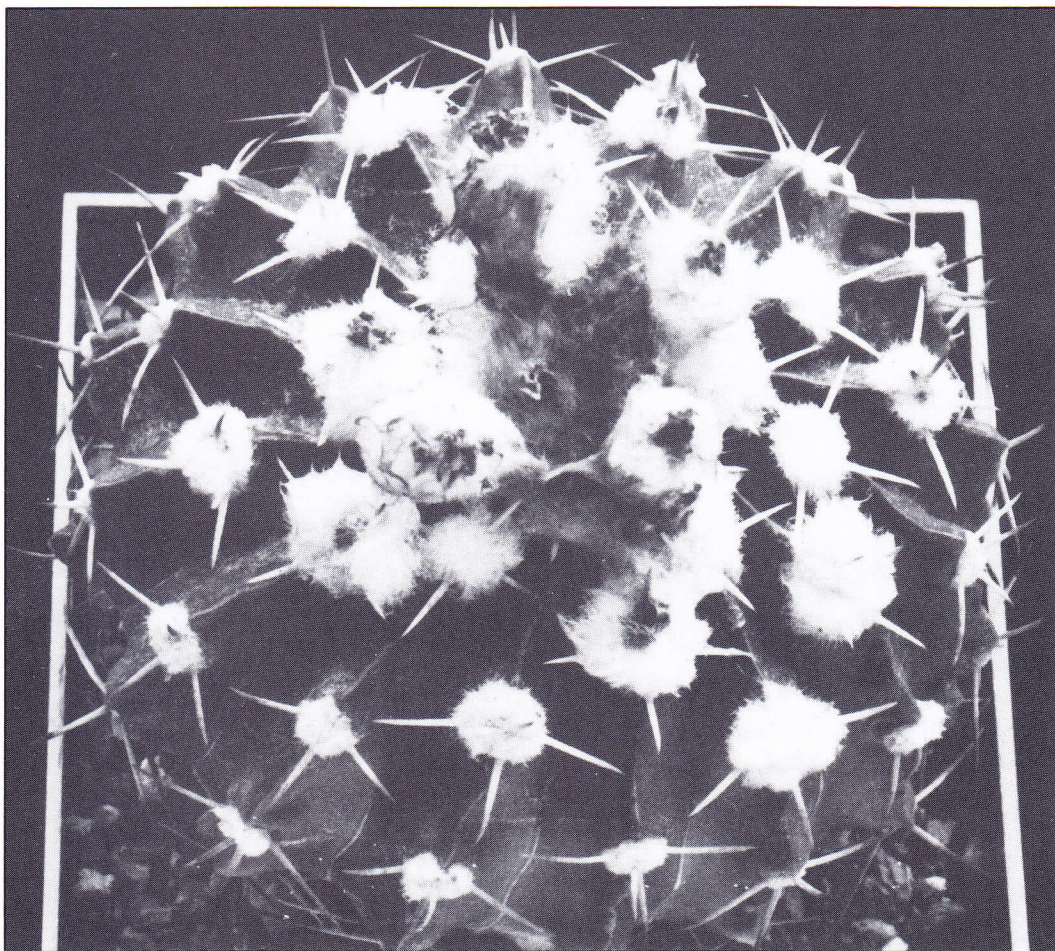
Foto: Gerloff

Notocactus leprosum er en varietet art med lysegrønt legeme fra området syd for byen Porto Alegre. De unge planter ligner *Notocactus pulvinatus*. Blomsterne er lysegule til stærkt gule, frugterne er ret små og lyse.

Notocactus turbinatus er en lille plante med ringe tornedragt fra egnen omkring Y Tres, Mellemuruguay. Den forbliver lille. Den roeformede rod viser, at en betydelig del af planten stikker ned i jorden. *Notocactus schaeferianus* fra byområdet af Montevideo er nært beslægtet. Der er former uden torne. Blomsterne har ret få kronblade som hos *Notocactus turbinatus*. *Notocactus schaeferianus* har ikke roeformet rod.

De følgende klippebeboere hører til de smukkeste af *Malacocarpus* undergruppen. De kan holdes i et porøst, uorganisk substrat. De tåler ikke at stå i vand. Blomsterne er mindre og frugterne er ofte korte. Desværre er de alle selvsterile.

Notocactus polycanthus har en god tornedragt med mørke midtertorne og lyse randtorne. Den blev gindsamlet af Ritter ved Guaiba. *Notocactus langsdorffii* må vel være et synonym. Denne plante er den

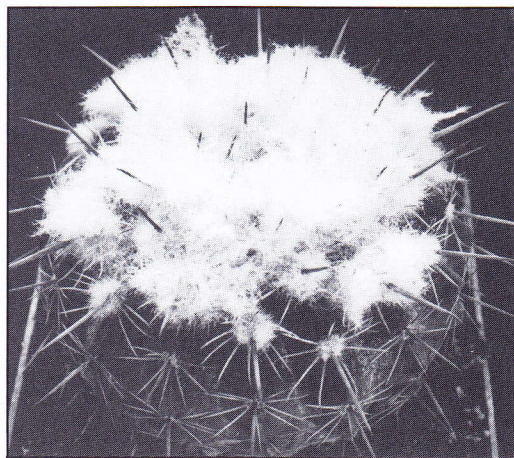

N. sessiliflorus.

første af de nævnte, som er selvsteril. Støvfanget er ofte ret lille og støvknapperne ret korte. Den holder mest af klippegrund.

På klippen ved Cacapava blev først *Notocactus neoborstii* og på et andet sted varieteten *juvenaliformis* fundet. Det er ganske hvide kugler, som med alderen bliver mere langagtige. Kun de længste midtertorne har sorte spidser.

Begge planter skyder ikke frivilligt. Til frøformering behøves en bestøvningspartner. Varieteten *juvenaliformis* beholder også sin ungdomsform i alderdommen. Forskellen mellem ungdoms- og aldersformerne hos *Malacocarpus* er ofte utrolig stor. Hvis man ikke gennem årene havde samlet sin erfaringer, ville man ofte ikke tro, at nyplanterne ville opnå samme former som moderplanterne.

N. kovarikii.

N. pulvinatus DV 25.

Foto: Gerloff

Notocactus prolifer. Ritter har beskrevet denne art, som vokser på en klippehylde ved Cacapava, på grund af dens tydelige skydning. Planterne er lysegrønne og helt dækket af hvide torne. Blomsterne er 4 cm brede, frugterne er rosa.

Notocactus longispinus, som kommer fra egnen omkring Lavras, er en ikke skudsættende broder til *Notocactus prolifer*. Tornedragten er hvid til gråsort, frugterne hvidlige til rosarøde.

Mange planter i denne gruppe tåler lettere frost, når de står tørt. Efter blomstringen kommer disse planter hos mig og mine venner ud i haven uden beskyttelse mod regn. Der vokser de kraftigt, hvilket beskytter dem mod korkdannelse. Selvfølgelig lider areolulden herunder, men planter med rigtig ulden top er jo også megen sjældne i naturen. Frugterne bliver først høstet det følgende år (om sommeren) og straks sået. De fleste planter vokser meget langsomt. Alligevel fraråder jeg podning.

SLUT

Norbert Gerloff
Mausersstrasse 17
D-7140 Ludwigsburg

Oversættelse: E. Genker.

N. leprosorum.

Foto: Gerloff

PLADSMANGEL

Jo, det problem kender jeg også. Men hvad gør man så, når man ikke vil udvide sit drivhusareal? For man kan da ikke holde op med at udvide sin samling!

Sommerophold i haven og i kælder eller på loft om vinteren kan være en, om ikke god, så dog tålelig løsning. Overdækket frilandsbed til de vinterhårde arter er en anden, og nok så god løsning, tror jeg. Men hvilke slægter og arter er egnede til de to formål? Det er mit indtryk, at der ikke er mange erfaringer at øse af på det område. Derfor vil jeg gerne bidrage med mine, selvom de måske ikke er så mange og så sikre. Til de planter, der skal flyttes ud om sommeren og ind om vinteren, har jeg anlagt et hævet bed på 10 gange 2,5 m ved hjælp af jernbanesveller. Svellerne er lagt på kant og to i højden. Bedet er fyldt op med jord med et 10 cm gruslag øverst, således at der er ca. 25 cm til overkanten af karmen. Til beskyttelse mod regn og kulde, forår og efterår, har jeg lavet et antal vinduer af plast-plader slået på et lægteskelet. Vinduerne kan hæves trinvis i begge sider indtil ca. 35 cm og fungerer iøvrigt som mistbænk-vinduer. De er forholdsvis lette, men der skal dog være to personer om det, når de skal af og på.

Dette arrangement lavede jeg sidst på vinteren i 1991.

Og hvad er mine erfaringer så med det?

Jo, den 28. marts flyttede jeg næsten alle arter af *Echinocereus*, *Mammillaria*, *Lobivia* og enkelte andre til bænken. Der var nogle nætter med ned til 4 graders frost, men med dækning med vintermåtter måltes ikke under + 6 grader om morgenen. En af de sidste dage i maj blev vinduerne taget af, og omkring 1. september blev de lagt på igen. Herefter blev der ikke vandet mere, da planterne jo skulle overvintre under bordene i mit drivhus, altså temmelig mørkt og ved min. 3-4 grader. 15. oktober flyttedes ind igen.

I dette forår blev de samme planter flyttet til bænken den 16. marts. De havde overvintret godt og har i sommer været i fuld vigør og med god blomstring. De ser noget vejrbitte ud - mere naturlige kan man vel sige. Der er dog, ud af de ca. 300 arter, en halv snes stykker, som ikke bryder sig om det stærke lys, vi har haft denne sommer. Der er dog også negative sider ved denne dyrkningsmåde. Man kan f.eks. ikke så let tilse sine planter når vinduerne er lagt på. Desuden er bænken for bred, man kan ikke rigtigt nå ind til midten af bedet. En anden væsentlig gene er, at de visnede, med fastsiddende blomsterrester og frøkapsler, bliver angrebet af gråskimmel i regnfulde perioder om efteråret, og det giver ofte råddenskab på selve planten. Alt i alt er jeg ikke rigtig tilfreds med

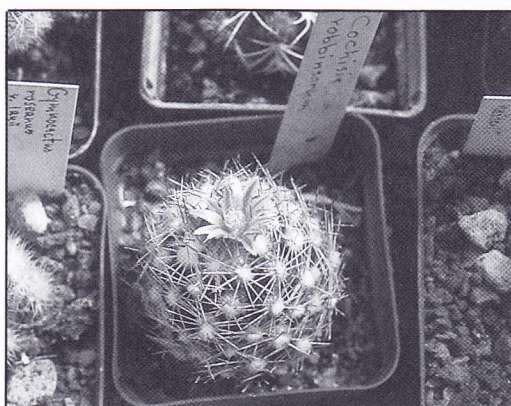
Chamacereus silvestrii.

Foto: J. Damgaard

Coryphanta vivipara v. aggregata.

Foto: P.B.P.

Cochisea robbinsorum.

Foto: P.D.P.

Echinocereus dasyacanthus.

Foto: J. Damgaard

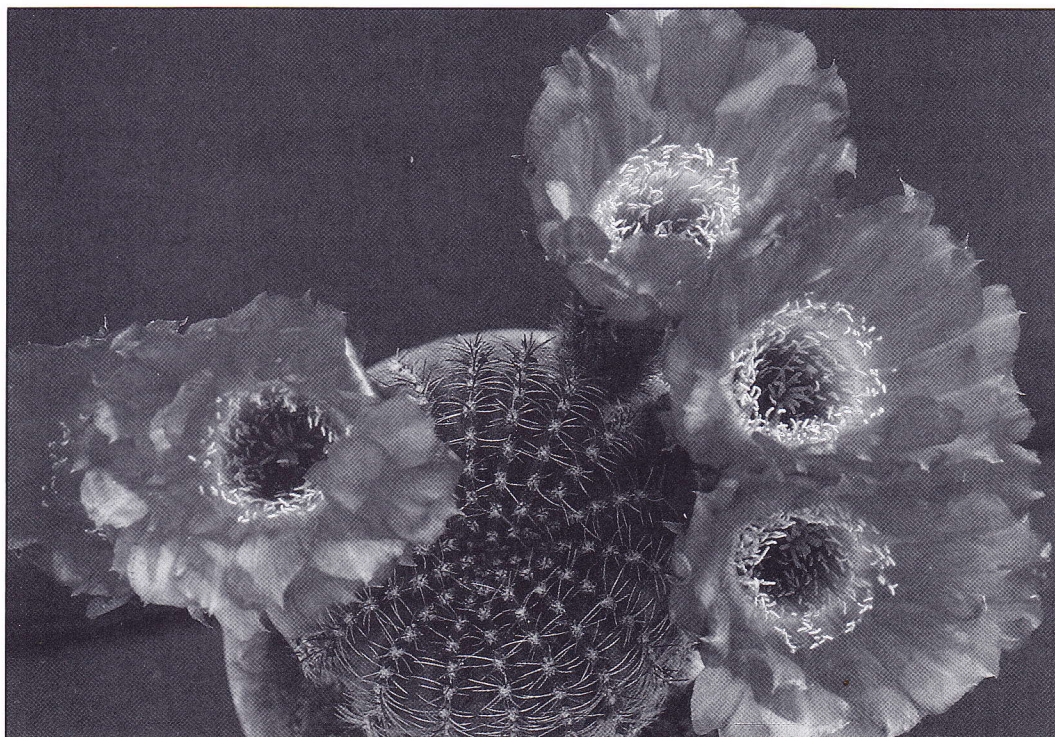
det. Det ender ganske sikkert med, at jeg laver om på det ved hjælp af nogle flere plastplader og nogle spær, så jeg får et drivhus med midtergang ud af det. Nå, men så har jeg jo alligevel udvidet mit drivhus-areal.... Javel, men det er altså mine erfaringer. Der bliver dog tale om koldhus med vinteropbevaring af planterne andetsteds.

Når det drejer sig om de vinterhårde, er det nok først og fremmest *Opuntia* man tænker på, og dem er der jo mange af, som kan overvintre ude, også uden overdækning. Jeg har ca. 30 arter, som har stået ude uden dækning i de sidste tre vintre. Nu synes jeg ikke *Opuntia* er så attraktive, og der findes vist ret mange andre arter, som kan tåle kulde, blot jorden ikke er fugtig. Med tanke på det indrettede jeg den ene ende af mit havede bed til de vinterhårde. Det vil blot sige, at jeg i stedet for jord fyldte karmen med store sten og grus, og med de øverste 20 cm. bestående af lige dele markjord, grus og ærtesten. Endvidere anbragte jeg nogle større og mindre sten i spredt fægtning på overfladen. Efter udplantningen blev jorden dækket af et tyndt lagt granitskærver.

Det ser helt pænt ud - gad vide om det også gør det om et år, skrev jeg i min arbejdsdagbog den 12. april 91.

Planterne har altså stået der siden 12/4 - 91 (om vinteren) med et vindue over, som var hævet 20 cm, så der var fuld luft fra alle fire sider. Og her er så, hvad jeg plantede, og hvordan de ser ud i dag:

<i>Aylostera pulvinosa</i>	død
<i>Chamaecereus silvestri</i>	meget flot
<i>Cochisea robbinsorum</i>	pæn
<i>Coryphantha bisbeeana</i>	pæn
<i>vivipara</i>	pæn
<i>vivipara v. arizonica</i>	pæn
<i>vivipara v. desertii</i>	pæn
<i>Cylindropuntia acanthocarpa</i>	meget flot
<i>Cylindropuntia imbricata</i>	noget svækket
<i>Echinocereus chloranthus</i>	flot
<i>coccineus</i>	flot
<i>dasyacanthus</i>	fin
<i>Echinocereus engelmannii</i>	fin
<i>fendleri v. kuenzleri</i>	
<i>v. hempelii</i>	fin
<i>pentalophus</i>	død
<i>polyacantha</i>	fin
<i>reichenbachii</i>	fin
<i>reichenbachii v. perbellus</i> SB 2 ...	fin
<i>russanthus</i> SB 420	fin
<i>stramineus</i>	fin

Lobivia famatimensis.

Foto: P.B.P.

<i>triglochidiatus</i>	fin	<i>Mammillaria schiedeana</i>	død
<i>triglochidiatus v. arizonicus</i>	fin	<i>Opuntia arenaria</i>	meget flot
<i>triglochidiatus v. guerneyii</i>	fin	<i>lindheimeri</i>	meget flot
<i>triglochidiatus v. paucispinus</i>	fin	<i>Pterocactus tuberosus</i>	meget flot
<i>viridiflorus</i>	fin	<i>Rebutia kieslingii</i> WR 6 94	pæn
<i>viridiflorus v. cylindrica</i>	fin	<i>krainziana</i>	flot
<i>Echinopsis</i> 6 forskellige hybrider	alle døde	<i>Thephrocactus articulatus (papyracantha)</i>	død
<i>Escobaria albicolumnaria</i>	fin	B 22	død
<i>duncani</i>	fin		
<i>Lloydii</i>	fin		
<i>varicolor</i> Finney Co	fin		
<i>zilsiana</i>	fin		
<i>Gymnocalycium chubutense</i>	død		
<i>gibbosum</i>	flot		
<i>zegararre</i>	noget medtaget		
<i>Homalocephala texensis</i>	død, men sikkert ikke af kulde		
<i>Lobivia densispina</i>	i live		
<i>baefneriana</i>	død		
<i>orurensis</i>	pæn		
<i>pygmaea</i>	død		
<i>ritteri</i>	død		
<i>sanguiniflora</i>	død		
<i>tenuispina</i>	i live		
<i>pectinata v. digitiformis</i>	død		
<i>saltensis v. nealeana</i>	pæn		

Bemærkninger:

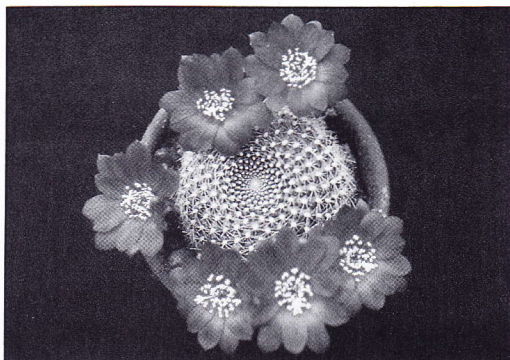
Alle *Lobivia* var ret små ved udplantningen. Det samme gælder for *Mammillaria schiedeana*, alle *Coryphantha* og de fleste *Escobaria*. Iøvrigt må det tages i betragtning at det jo var en meget mild vinter med ÷ 8 grader som det koldeste.

I det store og hele synes jeg, det har været vellykket, og jeg ville meget gerne udvide samlingen af vinterhårde kaktus.

Jeg har selv en del arter, som sandsynligvis er vinterhårde, med desværre har jeg kun et eksemplar af hver, og jeg vil nødig miste mine planter. Så derfor er jeg interesseret i at købe, hvis nogen har planter som er, eller sandsynligvis er, vinterhårde. Jeg mener, det

er for sent at plante ud i år, især hvis vi forhåbentlig får en streng vinter. Alligevel vil jeg gerne købe nu, så jeg har dem til næste forår.

Jørgen Olesen
Tissøvej 37, Jorløse
4490 Jerslev sj.
Tlf. 53 55 02 08

Rebutia krainziana.

Foto: J. Damgaard

INDTRYK FRA ÅRSMØDET I LUNDBY 1992

I 1982 lukkede Inge Clausen sit dejlige - dybt savnede - gartneri i Månedalen og flyttede til Virginia, USA. Men Inge har ikke glemt os, og i år deltog hun i årsmødet. Nedenstående er skrevet over Atlanten.

Da det på et tidspunkt i sommer ved gennemlæsning af KAKTUS-bladet gik op for mig, at jeg ville befinde mig i Danmark under afholdelsen af årsmødet, tog jeg en rask beslutning og meldte mig til. Efter mange års fravær var der nu en mulighed for at opfriske bekendtskabet med gamle venner og måske møde nye og friske kaktusfolk.

Eventyret begyndte på Københavns Hovedbanegård, hvor jeg mødte Peter Brandt, og i Valby stødte Hans Grønlund til. Ingen af de to herrer syntes at have forandret sig særligt - snakken gik som i gamle dage - og inden vi nåede at kede os, var vi i Lundby.

En lille spadseretur bragte os til den smukke landbrugsskole, hvor en travl Morten Nielsen på udmærket måde tog imod os. Efter indkvartering samledes man i spisesalen. Et dejligt måltid var parat, og der var velkomstord fra både formanden for NKS og fra skolens leder.

Eftermiddagens program indledtes med et besøg på Faxe Kalkbrud. En kyndig kvindelig guide førte os ned i udgravningen. Det var herligt at spadserere i den friske vind og interessant at høre, hvorledes området engang havde være subtropisk havbund. Det var tilladt at samle brudstykker op til hjemtagning, mange var dekorative med morsomme forsteninger, andre - lod jeg mig fortælle - kunne med fordel anvendes til forskellige gøremål i haven.

Turen gik videre til Bent Riberholt, hvor en smuk

havevandring forestod. Man beundrede med rette fine beplantninger og stensætninger. Alt vidnede om flid og dygtighed. Der blev da også omsat nogle af de mange frilandskaktus og andre fristende planter. Hjemme på skolen igen var det tid til plantesalg. Udbuddet var nydeligt og rigeligt. Af særlig interesse var mange pragtfulde sukkulenter fra Ernst Specks. Trængslen var stor, handelen livlig, og mangan god plantesnak fandt sted tværs over borde og hoveder. Godt var det at sætte sig til et bugnende aftensbord ovenpå eftermiddagens strabadser.

Aftenens højdepunkt var et særdeles interessant lysbilledforedrag. Ernst Specks fortalte på engelsk (tolket af Peter Brandt) om sine spændende rejser i Namibia. Man fik indtryk af en betagende smuk natur, meget særpræget, uendelig tør, beboet af mærkværdige planter, fra ganske små *Lithops* til kæmpestore *Pachypodium*, der på forunderlig måde har tilpasset sig de specielle levevilkår. Der var uden tvivl nogle af os, der fik lyst til at foretage en opdagelsesrejse til Namibia. For mit vedkommende fik Ernst Specks billeder og kommentarer mig til at minde Baja, hvor skove af *Idria* og *Pachycereus* ligeledes med deres skønne fremmedartethed hensatte een til en anden verden.

Punktum for dagens program, nemlig formandens lille overraskelse, som alle havde set frem til med spænding, viste sig at være en quiz, en prøve i vid og

viden, en dyst mellem Danmark og Sverige. De to hold kæmpede bravt. Mærkværdige spørgsmål (nogle af dem endda vandede), skulle besvares, mere eller mindre drilske dias skulle identificeres. Kampen bølgede frem og tilbage, men svenskerne endte med at vinde en kneben omend velfortjent sejr. Endnu et traktement i spisesalen - hyggeligt samvær - og en fin dag var slut.

Søndag indledtes med generalforsamlingen. Den forløb stort set, tror jeg, som den plejer. Set med øjne, der kommer udefra efter nogle års fravær, lignede alting faktisk sig selv. Var der måske en anelse træthed - køren på rutine at spore? Nej, og friske impulser savnedes nok, men hvem kunne for eksempel forestille sig ikke at have Peter Brandt som formand? Tre diasforedrag kom nu efter hinanden, dog afbrudt af plantesalg og frokost. Jørgen Damgaard fra Botanisk have kom først, nydelige billeder og gode kommentarer. Det var sjovt og meget tiltrængt - for mig i

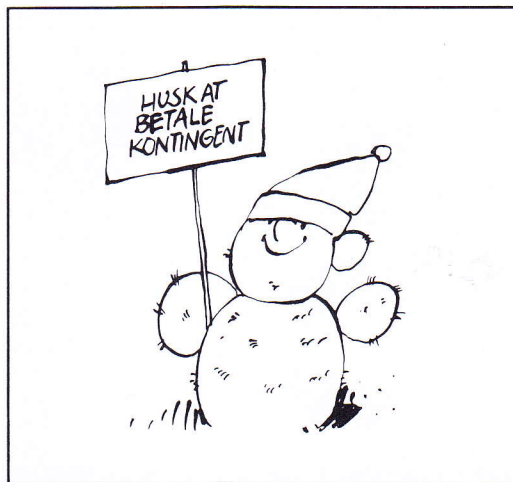
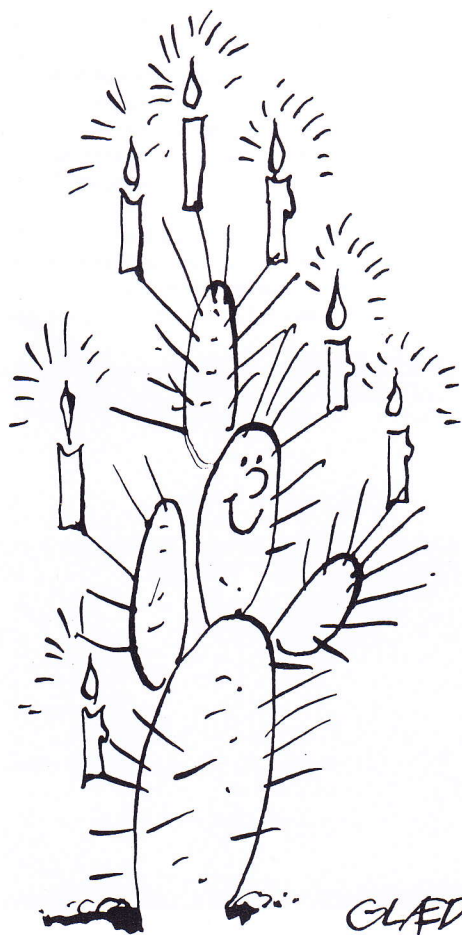
hvert fald - at få opfrisket en masse navne, der desværre næsten er gået i glemmebogen. Lidt bevægende var det da også at se så mange af de kære, gamle planter.

Næste foredragsholder var Holger Schoenfeldt med billeder fra sin samling, alle af meget høj kvalitet. Jeg kunne især godt lide alle de dejlige *Mammillariæ*. Endelig sluttede Hugo Bender af med glimt fra sit drivhus og have. Stor planteglæde lyste ud af dette foredrag.

Måske lidt trætte af lysbilleder samledes vi ved kafebordene, hvor der iøvrigt blev serveret en nederdrægtig god skærekage! Og så var det tid at sige farvel til nye og gamle venner. Tak til alle for en dejlig weekend af små og store oplevelser.

Inge Clausen

Den rejse i Baja, Inge Clausen tænker på, er beskrevet - »Baja Californien« - i KAKTUS nr. 3 1978. Red.

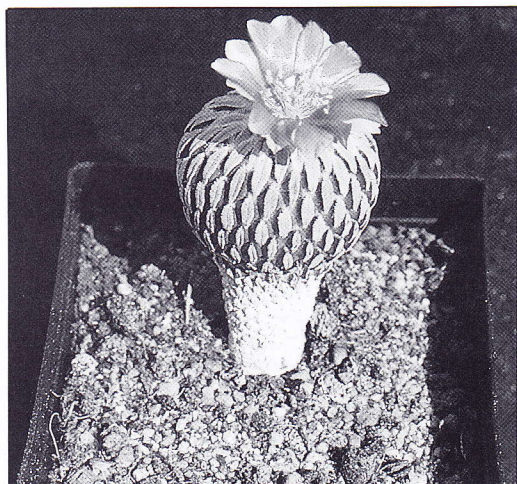

MINIPOSTRÆTTER

Neoporteria nidus (SÖHR) BR & R. Är svår att skilja från *N. multicolor* och *N. gerocephala*, och frågan är väl om de är tillräckligt olika för att utgöra skilda arter. De är helt insvepta i en tät klädsel av vita till gulbruna ca. 3 cm långa tornar, så tätt att kroppen nästan inte nyns. Av de nämnda *Neoporteriorna* skiljer *N. nidus* sig från de andra genom att den karminröda blomman är lite mindre.

Neoporteria nidus

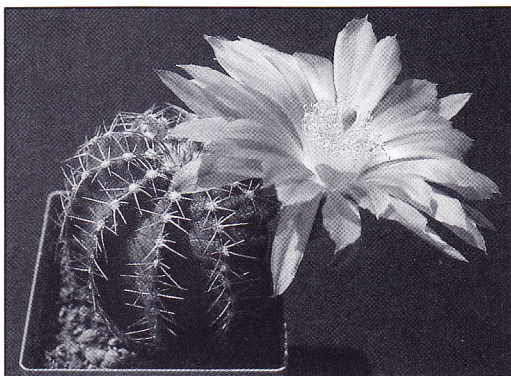
Pelecyphora asseliformis

Echinocereus weinbergii WGT.

Klotformad, lär den bli upp till 10 cm, men blommar villigt innan dess. Tornarna är korta, vita till ljusbruna och gulnar med tiden. Blomman är ganska stor, beskrivs av Backeberg som rosa och av Haage som purpurrod, de är eniga om att den är 3,6 cm. Det verkar vare i underkant, på min planta blir de närmare 5 cm.

Hemorten är Zacatecas i Mexico.

Det lär förekomma en bastard i odling med detta namn. Den skiljer sig genom att ribborna är spiralställda och att antalet tornar är färre.

Echinocereus weinbergii

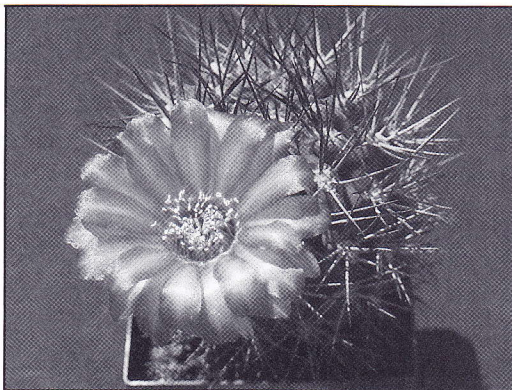
Pelecyphora asseliformis Ehrebbg
Namnet syftar på tornarnas utseende, det ser ut som om den vore täckt av gråsuggor (ty Kellerassel). Den beskrevs redan 1843, och hör hemma i norra Mexico. Den blir ett litet klot, upp till 10 cm högt, men mitt exemplar är mycket mindre, och har blommat sedan ca. 2 cm storlek. Blommorna är ungefär 3 cm och karminvioletta.

Som framgår av bilden har jag planterat den högt, detta för att undvika att utsätta rothalsen för väta. Stor försiktighet rekommenderas alltså vid vattningen. För bra dränering har jag mycket grus i jorden, som också innehåller lera. (Bäst vore nog ett rent mineraliskt substrat). Under vintern håller jag den helt torr, den ser då ut att krypa ner i jorden.

Acanthocalycium variiflorum

Backbg.

Min planta är avlångt klotformad, ca. 6 cm i diameter, med styva bruna tornar, som är knappt 2 cm långa. Blommorna, som villigt kommer efter varandra, är härligt orangeröda. Färgen lär kunna variera från gult över orange till karminröd. Jag vattnar ganska rikligt under sommaren, och övervintrar torrt vid 5-8°. Kommer ifrån norra Argentina.

Acanthocalycium variiflorum

Gymnocalycium anisitsii

(SCH)BR&R

Den är lätt att dra upp från frö, och blommor redan efter 2-3 år. Till att börja med är den klotformad, men blir allt mer cylindrisk, och når så småningom 10 cm höjd. Kroppen är friskt lövgrön och blommorna, som kommer villigt, är rent vita. Den kommer från Paraguay.

Gymnocalycium anisitsii

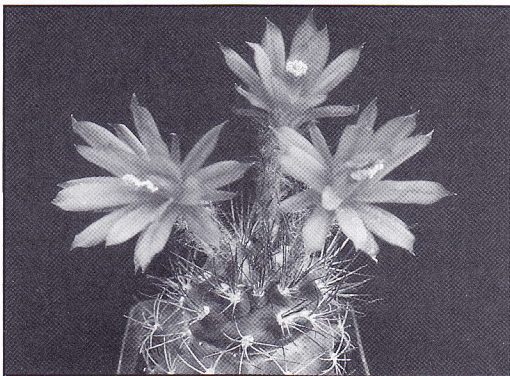
Matucana krahni Donald

Tillhör en grupp av *Matucana* som växer på lägre höjd, och inte har så tät dräkt av tornar. De bör också övervintras lite varmare, inte under 10 grader. *M. krahni* är ett klargrönt litet klot, ca. 6 cm, de bruna till vita tornarna är ca. 2 cm långa och svagt uppåtböjda. Blommorna kommer som en bukett från toppen, är vackert tegelröda och ger ett sirligt intryck med sitt långa, svagt håriga rör.

Enligt min erfarenhet är denna grupp (med bl.a. *M. paucicostata* och *calliantha*) lättare att få att blomma än t.ex. gruppen kring *M. crinifera*, men de är lite ömtåligare.

M. krahni kommer som alla (?) *Matucana* från Peru, och beskrevs 1979.

Håkan Nilsson

Matucana krahni

Årsmødet på Sydsjællands Landbrugsskole i Lundby

Generalforsamling den 30. august 1992

Dagsorden:

- 1) Valg af dirigent.
- 2) Formandens beretning.
- 3) Kassererens beretning og det reviderede regnskab.
- 4) Fastsættelse af kontingent.
- 5) Indkomne forslag.
- 6) Valg.
- 7) Eventuelt.

Referat.

ad 1) Det punkt på generalforsamlingen, der hvert år imødeses med størst spænding er valget af dirigent. Til alles forbløffelse blev det atter Hans Grønlund, der vanen tro blev valgt med akklamation. Dirigenten erklærede herefter generalforsamlingen for åben.

ad 2) Formanden berettede for 16. eller 15. eller var det 14. gang, at der egentlig ikke var sket de store ting i foreningen. Problemet var snarere, at formanden ikke kunne huske hvilken gang, der var tale om. Alle vi deltagere på årsmødet kender hinanden, men hvad gør vi så for at aktivere resten af medlemmerne, og vil de i det hele taget aktiveres?

Formanden opfordrede til at lave mere PR for NKS. Vi har haft vores navn i Tekst-TV og i »Den grønne Linie« og der blev opfordret til at lade sig interviewe til ALLE blade, for derigennem at fortælle andre, at vi eksisterer.

Bestyrelsen holdt møde i sommers og udsendte 186 rykkere til medlemmer, der havde »glemt« at betale kontingent. Det gav et godt resultat, men ikke godt nok. Vi skal have ca. 800 medlemmer, for at NKS kan køre rimeligt, men der mangler noget endnu. Ingen havde kommentarer til formandens beretning, og den blev vedtaget uden afstemning.

ad 3) Kassereren takkede Otto for megen god hjælp i forbindelse med overtagelsen af kassererjobbet.

Regnskabet var uddelt på mødet og kassereren bemærkede, at den store forskel mellem 1990 regnskabet (med underskud) og 1991 regnskabet (med overskud) skyldtes et godt årsmøderegnskab, samt kontingentforhøjelsen fra 120 til 150 kr.

De rykkere, der blev omtalt i formandens beretning, indbragte betaling fra ca. 90 ud af 186, hvilket betragtes som et godt resultat.

Kassereren ønskede en dead-line, der hedder 1. maj for indbetaling af kontingent. Er der ikke betalt inden

denne dato, bliver man slettet som medlem af NKS. Der var også opfordring til de lokale kredsformænd om at sørge for, at de lokale medlemmer også er medlemmer af hovedforeningen. Regnskabet blev vedtaget uden afstemning.

ad 4) Bestyrelsen henstillede, at man beholdt 150 kr. som kontingent. Som altid kan man jo runde beløbet op, hvis man vil støtte foreningen ad denne vej. Forslaget blev vedtaget.

ad 5) Ingen indkomne forslag. Vedtægterne foreligger nu i renskrevet form (KAKTUS 1992-3) og generalforsamlingen bekræftede rigtigheden af disse. Således er vedtægterne vedtaget i 1991 og bekræftet i 1992.

ad 6) Formanden er på valg. Genvalg med akklamation. Revisor Hans Grønlund blev genvalgt uden modkandidater og som revisorsuppleant blev valgt Yngve Christensen.

ad 7) Som sædvanlig var der stor talelyst under punktet, og mange forslag blev lanceret, men der var knap så mange tilbud om udførelsen af disse.

Formanden takkede varmt Morten Nielsen, der har udført et stort stykke arbejde for at dette årsmøde kunne blive så vellykket, som det blev.

Foreningen er gået ind i PR-branchen med den nye NKS T-shirt. Som formanden sagde, så er prisen (100 kr. incl. forsendelse og porto), uforkammet høj, men til gengæld går overskuddet til NKS's slunkne pengekasse. Se annoncen andetsteds i KAKTUS. En kritik af Indkøbscentralen har allerede fundet sin løsning. Bestyrelsen har arbejdet i nogen tid på at finde en afløser for Ib Holm, og det er lykkedes nu. Til slut takkede dirigenten for god ro og orden på mødet.

*Referat ved sekretær,
Bjarne Kjempff*

EXOTICA

- DETAILHANDEL & EN-GROS-HANDEL
EUROPAS STØRSTE UDVALG I BLANDEDE SUKKULENTER

Adenia, Adenium, Aloe, Anacampseros, Brachystelma, Bursera, Crassula, Cyphostemma, Dioscorea, Dorstenia, Euphorbia, Fockea, Haworthia, Ipomoea, Jatropha, Othonna, Pachypodium, Pelargonium, Pterodiscus, Sarcocaulon, Trichocaulon, løg.... og meget andet.

SPØRG EFTER GRATIS LISTE.

Ernst Specks, Am Kloster 8, D-5140 Erkelenz-Golkrath, Tyskland
Tel.: 0 24 31 / 7 39 56, FAX: 0 24 31 / 44 95

Åbningstider: april-august lørdage kl. 9-14; Andre tider kun efter tel. aftale!

NKS T-SHIRTS

Foreningen har ladet fremstille T-shirts med 2 af Tommy's tegninger (hvid m. sort tryk).

Vi forlanger en grov overpris: **100,-** incl. porto og forsendelse

Vælg mellem 2 modeller: »næsen« ell. »til salg«.

Vælg mellem 2 størrelser: L ell. XL.

Bestilling indbetales på: Giro 3 07 98 64 . Bjarne Kjempff . Stordalvej 4, Løvel . DK-8830 Tjele

Husk at overskuddet ved salget går i NKS slunkne pengekasse.

FRØLISTE 1992/93

Pedio- og sclerocactusfrø, samt frø fra andre hårdføre/vinterhårde kaktusarter fra syd-, nord- og midtvesten af USA og Canada.

Skriv efter listen til:

Fritz Hochstätter
Postfach 510 201
D-6800 Mannheim 51
Tlf. 0621/794675

KARLHEINZ UHLIG

Frø - Kulturplanter - Import - Eksport
Likienstr. 5 - Postpox 1107
D-7053 KERNEN i. R.

- * Mere end 200 slægter
Mere end 1000 arter
Sjældne planter og frø
- * Verdensomspændende forsendelse
- * Besøgende - også i grupper - er velkomne
- * Vor frø- og planteliste kan fremsendes mod en international svarkupon (Post Reply Coupon)

INDKØBSCENTRALEN

Nordisk Kaktus Selskabs indkøbscentral skaffer pletter, gødning og andre ting, vi har brug for i vor hobby. Salg af N.K.S.-emblemer og N.K.S.-kverter foregår også gennem indkøbscentralen. Henvendelse til:

Gunnar Ravn
Fredskovvej 130
DK-5270 Odense N
Tlf. 65 97 85 97

KAKTUS SUKKULENTER & SEMPERVIVUM

I mange arter

Gartner Bent Jørgensen
Vejlegårdsvej 99 - 2625 Vallensbæk
Tlf. 42 64 50 95

Planter sendes ikke!

JYTTTE THYBO
 OUSTRUP FISKERI
 BINDSTOWVEJ 8 ØRRE
 7400 HERNING

MÅ IKKE BØJES!

DER KAKTEENLADEN

Jörg Köpper

Lockfinke 7 - D-5600 Wuppertal 1

Vi har et stort udvalg i artikler til vores hobby og et stort udvalg af kaktusbøger - også antikvariske. Skriv efter vores gratis postordrekatalog og bogliste.

UNDSKYLD

På grund af NKS' 1992
 årsmødes sene placering
 udkommer nr. 4
 med forsinkelse.

HAR DE PRØVET

AT DYRKE ORCHIDEER?

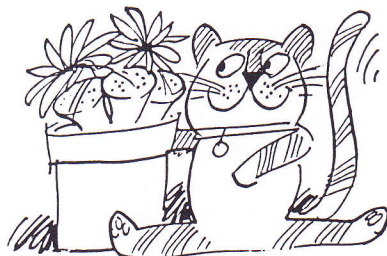
Er De interesseret?

Få et gratis prøvenr. af vort
 medlemsblad »Orchideen«,
 der kommer 10 gange årligt.

Kontingent kr. 225

DANSKE ORCHIDE KLUB

Porsevænget 34
 2800 Lyngby

Tidligere årgange af »KAKTUS«

Nedennævnte årgange af KAKTUS kan købes
 ved henvendelse til

THORKILD ALNOR NIELSEN

Langenæs Allé 26, 2.tv., DK-8000 Århus C

Betaling: Check eller på giro nr. 2940744

Årgang 5-8: 5 kr. pr. nr. Årgang 9-26: 10 kr. pr. nr.

Følgende nr. er udsolgt:

Årgang 8, 9, 13 og 14 ALLE UDSOLGT

5. årg. nr. 2, årgang 12 nr. 2 og 3.

Indholdsfortegnelse Kaktus nr. 4, 1992

Knold & Tot - knold og tot	75
En handfull Escobaria-arter Mats Nilsson	77
Tillandsia III - Helmut Broogh	79
Euphorbia handiensis Burch - G. Perdomo	81
Internoto X (Slut) - Norbert Gerloff	82
Pladsmangel - Jørgen Olesen	87
Indtryk fra årsmødet i Lundby 1992 - Inge Clausen ..	90
Miniportrætter - Håkan Nilsson	92
Referat fra generalforsamlingen 1992 ved sekretær Bjarne Kjempff	94